

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VI./2014

Číslo 49

SME SPÄŤ A

ĎAKUJEME

Po krásnej slávnosti posvätenia zvonov a reliéfov na hlavnej oltárnej stene, pripomenutí si 1. výročia posviacky nového kostola Fatimskej Panny Márie sme boli 14. októbra vypravádzaní do Fatimy na farskú púť. Bolo nádherné sledovať, ako sme boli počas celej púte doprevádzaní vami, ktorí ste ostali doma. Dokazujú to početné telefonáty vás s vami a nás s vami, sledovanie skrz správy a fotky na facebooku, úvodníky v dvoch číslach nášho farského časopisu ako aj všetky správy z domova, ktoré sme sa mali možnosť dozvedieť počas našej púte. Niektorých vás sa naša farská púť dotýkala viac, pretože ste na nej mali svojich najbližších príbuzných, iných sa vás dotýkala viac zahrnutie preto, lebo bola vedená a obetovaná za celú farnosť. Vy ste niesli nás vo svojich modlitbách a my vás v našich. Musím sa priznať, že som bol dojatý z takej úžasnej prepojenosti nás s vami a opačne, kde modlitba a duchovná oblasť dokazovali, že vzdialenosť nehrá žiadnu rolu, pretože modlitba a myšlienky dokážu prekonať akúkoľvek vzdialenosť. Dnes sme šťastlivo späť a ja môžem povedať, že Bohu, Panne Márii, vám a všetkým ostatným patrí jedno veľké

poďakovanie. Pri všetkých sv. omšiach sme mysleli na svojich blízkych, tak živých ako aj zomrelých, známych a priateľov a zahŕňali sme ich do úmyslov sv. omše. Vo Fatime zvlášť sme ďakovali za všetky milosti, dary a pomoc od Boha a vyprosovanie milostí Pannou Máriou, ktoré sa dostali našej farnosti tak celku, stavbám ako aj našim rodinám za tých 12 rokov, odkedy vznikla, ale aj skôr. Boli to nádherné momenty, ktoré si človek mal možnosť uvedomovať a ich prežívať. A zas viem, že pre vás, ktorí ste ostali doma, sme neboli ľahostajní vo vašich modlitbách, obetách a úmysloch sv. omší. Preto prijmite v mene nás všetkých pútnikov, ktorí sme tam boli, úprimné poďakovanie za všetko to duchovné sprevádzanie, ktorého sa nám od vás dostalo. Nech vám to Boh odplatí podľa svojej štedrej miery tam, kde to najviac uzná za vhodné. Zároveň sa už pripravuje DVD ako aj fotografie z púte, ktoré budú k dispozícii pre všetkých, rovnako správa z púte, ktorá bude uverejňovaná v našom farskom časopise. Na záver vyslovujem pokornú prosbu, aby Panna Mária Fatimská i naďalej nad nami držala svoj ochranný plášť s orodovaním u svojho Syna, tak ako to naznačuje zapustená strecha do fasády nášho nového kostola. A my nech si jej veľké a neustále orodovanie stále viac vážime a sme za neho vďační.

(Marek Kunder)

DÔVERA K MÁRII

Mária je naša matka a naša služobníčka, ktorá nám z lásky slúži mnohými spôsobmi. Často sa k nej prichádzame s prosbou: „Mami, môžeš, prosím, požiadať Ježiša, aby mi udelil túto milosť...?“ A Mária ako dobrá mama ide za Ježišom a prihovára sa za nás: „Syn môj, udeľíš svojmu bratovi alebo sestre túto milosť...? Takže Mária nám poskytuje službu príhovorcu. Slúži nám aj tým, že nás drží za ruku a vedie k Ježišovi. Určite sa nám viackrát stalo, že sa do našej viery vlúdili pochybnosti, zostali sme znechutení, odradení alebo nám došla trpezlivosť čakať na Božiu odpoveď. V každej takejto situácii však nie sme sami. Je pri nás Mária a pomáha nám. Ako vidíme, Mária nám na našej duchovnej ceste neustále nejakým spôsobom posluhuje. Neťahá nás k sebe, ale k Ježišovi. Je s nami, aby s nami kráčala na našej ceste viery. Slovenské slovo dôvera je vlastne prekladom latinského výrazu *confidentia*. Ten je odvodený od výrazu *confidere* čiže dôverovať. Významovo príbuzné je aj latinské spojenie *cum fides*, čo znamená s vierou. Keď nám niekto povie, že mám k tebe dôveru, značí to, že nám verí, že si je nami istý a že sa na nás spolieha. Mať priateľa, ktorému môžeme dôverovať, o ktorého sa môžeme oprieť, je pre nás veľmi dôležité v situáciách, keď sme unavení, keď už nevládzeme ísť ďalej. Naš priateľ nás vtedy povzbudzuje, aby sme sa nevzdávali a pokračovali v ceste. Tak často stretávame starších, mladých, manželov, dokonca to môžu byť aj naši synovia a dcéry, ktorí sú unavení životom, ktorí stratili odvahu žiť. Vložme ich do Máriiných rúk. Práve ona je tá, ktorá im môže naozaj dodať

odvahu, ktorú potrebujú. Mária túto úlohu plní dokonale. Povzbudzovanie v sebe zahŕňa nežnosť, jemnosť, láskavosť, trpezlivosť a lásku. Kedykoľvek sa ocitneme v kríze, často je to práve Mária, ktorá nám dodáva odvahu ísť dopredu.

SPOZNÁVANIE BOŽEJ VÔLE

Božia logika je často odlišná od našej. Boh neraz žiada od nás veci, ktorým len zriedka rozumieme. Ale ako potom môžeme konať Božiu vôľu, ak úplne presahuje naše ľudské chápanie a náš rozum nám hovorí niečo iné? Konáme ju, pretože to tak cítime. V takomto prípade nejde o emócie, ale o poznanie niečoho srdcom. Prichádzame k okamihu, kedy sme povolaní použiť dary, ktoré nám dal Duch Svätý. Ide o dary, ktoré sme všetci dostali pri krste: múdrosť, rozum, radu, poznanie, dary, ktoré sa týkajú skôr nášho srdca než mysle. Rozlišovanie je intuícia na duchovnej úrovni. Ľudským rozumom nie sme schopní pochopiť Božiu myseľ. Dokážeme to iba prostredníctvom rozlišovania, skrze božskú intuíciu. A pretože Mária, je žena, ktorá má v sebe vrchol ženskosti, dosahuje i vrchol schopnosti rozlišovať. Navyše má s Bohom dôverný vzťah. A my vieme, že ak máme s niekým dôverný vzťah, srdcom ho dokážeme pochopiť oveľa ľahšie. Stáva sa nám, že keď máme rozpoznať Božiu vôľu, sme zmätení. Určite nám veľmi pomôže, ak vstúpime do dôvernejšieho vzťahu s Bohom. Danú situáciu môžeme zvážiť a rozlíšiť lepšie a bezpečnejšie najmä vtedy, keď máme pri sebe Máriu. Ved' kto nám môže pomôcť lepšie ako tá, ktorá v sebe zahŕňa vrchol rozlišovania? Preto je naozaj veľmi dôležité, aby sme počas procesu rozlišovania mali Máriu vždy pri sebe.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Vella, E.: Mária, dokonalá žena

1. čítanie: Mud 3, 1-9

Žalm: Ž 116, 5-6. 10-11. 15-16ac

Ant.: Pred tvárou Pána budem kráčať v krajine žijúcich.

2. čítanie: 1 Sol 4, 13-18

Evanjelium: Jn 6, 51-58

Božie slovo nadnes

Krátke zamyslenie na evanjelium: Dúfame, že krst, ktorým sme boli privtelení do Krista, je pre nás vstupenkou do Božieho kráľovstva. Ale v učení cirkvi tiež čítame o tých, ktorí síce vstúpili, ale čosi ich delilo od Boha. Títo bratia a sestry teda zakúsia bolestné okamžiky, v ktorých sa tvárou v tvár Bohu naplno ukáže ich odmietanie Boha, nevernosť pravde a spravodlivosti, neláska k blíznym...Nejde o pomstu, ale o vyrovnanie sa s pravdou, pretože pred Bohom nemôže existovať nikto, kto nestojí v pravde. Tomuto stavu hovoríme očistec. Je to miesto, kde ľudia už patria do neba. Tu sa nerozhodujú medzi nebom a peklom. Už patria k Bohu, a preto im tiež Boh ponúka pomoc. Práve v tejto bolesti nad sebou samými im môžu pomôcť tí, ktorí sú ešte na ceste – my! Preto s nádejou a dôverou v Božiu lásku prosíme za odpustenie ich hriechov, za zmierenie a za plné spoločenstvo s Bohom.

Modlitba žaltára a breviára: 3. týždeň

GENIÁLNY VYNÁLEZ BOHA

Predstavte si, že jedného dňa sa otvoria dvere a vstúpi k vám neopísateľne krásna bytosť. Takú krásu ste za celý svoj pozemský život nevideli. A to nie je všetko. Táto Bytosť vám hlasom plným nehy a lásky povie, že vás nekonečne miluje a túži byť s vami navždy. Aké šťastie! V tej chvíli zabudnete na všetky starosti. Všetko, čo vás trápi nebude dôležité, lebo šťastie, ktoré vás postretlo, to prevýši. Bytosť roztvorí náruč a bude vás volať k sebe. Už by ste sa k nej rozbehli, keď si zrazu

uvedomíte, že ste sa už dlho neumývali, ste spotení, smrdíte a tečie vám z nosa, že máte mastné vlasy a na šatách špinu. Viete dobre, že takto sa s touto Bytosťou nemôžete zviať. Že sa musíte najprv umyť a osprchovať. Až potom sa k nej môžete vrátiť. Lenže tento čas, keď sa musíte vzdialiť, je pre vás tou najväčšou trýžňou. Toto čakanie, hoci trvá možno iba pár minút, kým sa umyjete, je neznesiteľné. Je to bolesť z neprítomnosti tej Bytosti – Boha. A to je očistec. Keby sme sa „neumyli“, nikdy by sme k Bohu nemohli prísť. Práve preto je očistec geniálnym vynálezom a dielom Božieho milosrdenstva voči človeku.

Je to miesto očisťovania, čas čakania na Boha, a teda aj miesto utrpenia. Svätý Augustín hovorí, že očistcový oheň je horší a páľčivejší, než ktorýkoľvek pozemský trest a očistcové muky sú väčšie ako muky mučeníkov. To nás zaiste nemá strašiť, skôr vystríhať, aby sme svoj život žili tak, aby sme v očistci nemuseli stráviť veľa času!

Lenže sú tu ľudia, naši bratia a sestry, ktorí sa v očistci práve nachádzajú. Cirkve učí, že očistec bude trvať až do posledného dňa. Potom bude už iba raj a peklo. Teda, keď existuje očistec, sú v ňom aj duše, ktoré čakajú na našu pomoc.

Pápež svätý Ján XXIII. povedal, že naši mŕtvi sú medzi neviditeľnými, nie medzi neprítomnými. A svätý Ján Mária Vianney hovorí, že keby sme vedeli, ako mocne sa tieto dobré duše v očistci prihovárajú za nás u Božieho Srdca a aké milosti môžeme získať ich príhovormi, nezabúdali by sme tak na ne. A tiež dodáva, že práve modlitba za vyslobodenie duší z očistca je po modlitbe za obrátenie hriešnikov Bohu najmilšia.

Čo teda? Budeme nevšímaví voči týmto skutočnostiam? Je ľahké si povedať, že nás sa to netýka. Nemusíme sa modliť, nemusíme sa snažiť. Ale keď máme takéto „pokušenie“, pomyslime na to, že aj my sa s najväčšou pravdepodobnosťou aspoň nakrátko zastavíme v očistci. A ako sa my správame k úbohým duším teraz, podľa toho sa i nám v budúcnosti dostane útechy, alebo nevšímavosti. Vieme, že čokoľvek obetujeme za duše v očistci, Boh premení na pomoc pre nich a hlavne na skrátenie ich pobytu tam

a ako vynáhradu za všetko, čo sa nezhodovalo s Jeho plánom s nimi. Teda čo im najviac pomáha?

V prvom rade je to sv. omša, ktorú nič nemôže nahradiť. Sv. omša spojená aj so sv. prijímaním, ktoré obetujeme za úbohé duše je to najdôležitejšie. Veľkú úľavu im tiež prináša aj zmierne utrpenie. Spomedzi modlitieb a pobožností je to hlavne sv. ruženec, ktorý denne vyslobodzuje mnoho duší a krížová cesta. Ale sú tu aj rôzne almužny a dary, zapalovanie sviec, či kropenie svätenou vodou, ktoré mierni ich bolesti. Všetko sú to prejavy našej lásky a starostlivosti, ktoré Boh dokáže premeniť na konkrétnu pomoc. Medzi veľkú pomoc patrí aj získavanie odpustkov. Je hrozné a bolestné, keď veriaci tieto poklady cirkvi nevyužívajú. Samozrejme nemožno vynechať ani príhovor svätých, hlavne

Matky Božej, ďalej sv.

Michala, archanjela a sv. Odilda, ktorý je ochrancom úbohých duší v očistci.

Dokážme v tomto n a s t á v a j ú c o m období, že nám záleží na dušiach v očistci. Pracujme na ich vyslobodení. Pomáhajme im! Raz možno budeme potrebovať rovnakú pomoc alebo ich príhovor.

(Martin Miškuf)

PRÍBEHY

OHEŇ

V jednej tmavej mrazivej noci sa šesť ľudí náhodou ocitlo na opustenom ostrove. Každý s kúskom dreva v ruke. Na ostrove, stratenom v hmlách Severného mora, nebolo iného dreva.

Malý ohník v strede pomaly umieral pre nedostatok paliva.

Zima bola stále neznesiteľnejšia.

Najbližšie pri ohni sedela žena. Všimla si, ako plameň, čo vyšľahol z ohníka, ožiaril tmavú tvár prístáhovalca. Silno zovrela v ruke svoje polienko. Prečo hodiť na oheň svoje drevo, aby zohnalo leňocha, ktorý sem prišiel kradnúť chlieb a prácu?

Muž, ktorý stál vedľa nej, zbadal kohosi, kto nepatril do jeho strany. Nijako a nikdy by neobetoval svoj pekný kúsok dreva pre svojho politického nepriateľa.

Tretia osoba bola biedne oblečená a ešte viac sa zakutrala do svojho premasteneho kabáta, pod ktorým skrývala svoje polienko. Jej sused bol iste boháč. Prečo by mala hodiť na oheň svoje drevo kvôli bohatému zaháľačovi?

Boháč, ako tam tak sedel, myslel na svoje bohatstvo, na dve vily, na štyri autá a na tučné konto v banke. Baterky v jeho mobile už boli vybité. Musel si chrániť svoje drevo za každú cenu a neprísť oň pre tých lenivcov a naničhodníkov.

Tmavá tvár prístáhovalca sa v slabom svetle dohasínajúceho ohňa stiahla do pomstivého úškrnu. Zvieral v ruke svoj kúsok dreva. Dobre vedel, že všetci belosi ním pohrdajú. Nikdy by nebol priložil svoje polienko na žeravé uhlíky. Prišla chvíľa

vypomstíť sa.

Posledný člen tejto smutnej skupiny bol skupáň a nedôverčivec. Ak niečo robil, robil to iba preto, aby niečo získal. Jeho obľúbeným heslom bolo: dať len tomu, kto dáva. Za ten môj kúsok dreva by museli draho zaplatiť, myslel si.

Tak tu našli všetkých stuhnutých, zmrznutých, každého, ako pevne zvierajú svoje drevo v ruke.

Neumreli od zimy vonku, ale od zimy vo svojom vnútri.

Možno aj v tvojej rodine, v tvojom spoločenstve umiera pred tebou oheň. A ty zvieráš v ruke svoje polienko. Čo s ním urobíš?

SEMAFOR

Starká za ruku viedla vnúčika a vošla do chrámu.

Pohľadom hľadala červené svetielko, ktoré prezrádzalo, že je tu stánok Najvyššieho. Pokľakla si a začala sa modliť.

Dieťa gúľalo očami zo starkej na červené svetielko a zo svetielka na starkú.

Po chvíľke povedalo: „Starká, keď naskočí zelená, pôjdeme domov?“

To svetielko nikdy nebude zelené. Stále ti bez prestania opakuje: „Zastav sa!“

Je to skala. Jediná skala, na ktorej ľudia môžu zakotviť. Jediná zastávka a pravý odpočinok.

„Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním.“

Jediná Ježišova kázeň: „Obráťte sa... Priblížilo sa k vám Božie kráľovstvo. Božie kráľovstvo je medzi vami.“

Je medzi nami. Kolí si to uvedomujú?

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Bruno Ferrero: Niekedy stačí jeden slnečný lúč

Ďalšia blahoslavená

25. októbra bola v katedrále v brazílskom meste Sao Paulo blahorečená sestra Assunta Marchettiová z Rádu sestier misionárok sv. Karola Boromejského. Slávnosti predsedal kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých. Sestra Mária (1871-1948), pôvodom z Talianska, pôsobila v Brazílii ako misionárka. Starala sa o malé siroty, ktoré ju z vďačnosti za prejavovanú lásku nazývali mamičkou. Ako pripomenul kardinál Amato, bola pokorná a láskavá ku každému, s kým sa stretla. Trpezlivo prekonávala každú ťažkosť. Čo charakterizuje novú blahoslavenú ako najväčšia z jej cností a v čom spočíva jej poslanstvo pre nás?

Hovorí kardinál Amato: „Činorodá láska, nesmierna materinská obetavosť. Po jej smrti sestra Clarice Baraldiniová, prvé dieťa sirotinca, opustila miestnosť v slzách, hovoriac: ‚Dnes v tomto dome zomrela láska.‘ Toto bol misionársky horizont Matky Assunty. Jej láska nebola okázalá, ale pokorná, trpezlivá a obetavá. To je odkaz, ktorý nová blahoslavená zanecháva nielen v listoch svojim sestrám, ale všetkým nám. Jej pozvanie k skutkom milosrdenstva zahŕňa nabádanie k pokore, chudobe, radosti.“

1. púť za kňazov

V sobotu 25. októbra sa v Národnej Svätyni Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne uskutočnila historicky prvá Púť za kňazov. Jej iniciátorom bolo spoločenstvo Modlitby za kňazov, ktoré pôsobí pri bazilike. Púti predchádzala štyridsaťdňová reťaz modlitieb a pôstu za kňazov, ktorá sa začala v deň sviatku Sedembolestnej Panny Márie. Vrcholom bola práve púť, na ktorú do Šaštína putovalo asi päť stoviek veriacich z viacerých slovenských diecéz. Hlavný, cieľom púte bolo navrátenie úcty ku kňazskému povolaniu. Vrcholom Púte za kňazov bola svätá omša, ktorú celebroidal bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Počas celej púte mali jej účastníci možnosť pokloniť sa aj relikvii sv. Jána Maria Vianneya. Spoločenstvo Modlitby za kňazov má túžbu po prvej púti vytvoriť tradíciu zjednocovania sa v úmysle modlitieb – budúročná sa uskutoční v priebehu 40- dňového Pôstu za kňazov 26. septembra opäť v Národnej bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne.

(dodal Martin Miškuf)

Farské oznamy

V ČASE OD **03.11.2014** DO **09.11.2014**

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Feníkovu – Čemernianska ul., rod. Lapuníkovu, rod.**

Lehetovu – Kvetná ul. Upratuje sa v sobotu ráno po sv. omši o **9⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - V týždni od **09.11. – 15.11.** vedie modlitby horliteľka **p. Helena Brehovská.**

Sv. omše za účasti detí a mládeže - v tomto týždni začíname sv. omše za účasti detí a mládeže tzv. detské a mládežnícke sv. omše klasicky v stredu a v piatok o **18⁰⁰**. Pozývam tak všetky deti ako aj mládež na tieto sv. omše a teším sa na vzájomné stretnutie. V stredu po detskej sv. omši pozývam všetkých na cintorín, kde pôjdeme spolu, aby sme sa pomodlili za duše v očistci a zapálili sviečky. Prosím vás, doneste si sviečky ako aj zápalky.

Birmovanci - rovnako začíname už aj prípravu s birmovancami, teraz sa najbližšie stretneme na mládežke v piatok. Ďalší program dohodneme na facebooku.

Spovedanie - v tomto týždni, aj keď je prvopiatkový, budeme spovedať už klasicky pol hodiny pred sv. omšami a po nich podľa potreby.

Sv. spoveď chorých - ohľadom sv. spovede chorých, tak chorých budeme navštevovať klasicky v piatok od **8⁰⁰**. Prosím vás, nahláste ich v sakristii.

FER - všetkých členov Farskej ekonomickej rady pozývam na stretnutie, ktoré bude v pondelok večer po adorácii o **19³⁰** na fare.

EPR - všetkých členov Farskej pastoračnej rady pozývam na stretnutie, ktoré bude klasicky v stredu večer po sv. omši o **19³⁰** na fare, pretože ideme s deckami po detskej sv. omši na cintorín.

Rozpis lektorov:

Výročie posviacky Lateránskej baziliky: 8.00 hod. – **rod. Poláková**, 10.00 hod. – **rod. J. Fenika**, 18.30 hod. – **rod. Grominova.**

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915 947 309**;
Anton Tatarko, kaplán - **0905 514 699**;
Pevná linka na faru - **057 4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 03.11.2014 DO 09.11.2014

PONDELOK	03.11.2014	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T) Poklona sv. Oltárnej: 19⁰⁰
UTOROK <i>Sv. Karola Boromejského, biskupa (spomienka)</i>	04.11.2014	Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
STREDA	05.11.2014	Sv. omša: 6³⁰ (T) Sv. omša: 18⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK	06.11.2014	Poklona sv. Oltárnej: 17⁰⁰ Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
PIATOK	07.11.2014	Sv. omša: 6³⁰ (T) Sv. omša: 18⁰⁰ (K) <i>mládežnícka</i>
SOBOTA	08.11.2014	Sv. omša: 8⁰⁰ (K) Sv. omša: 18⁰⁰ (T)
NEDEĽA <i>VÝROČIE POSVIACKY LATERÁNSKEJ BAZILIKY (SVIATOK) 32. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ</i>	09.11.2014	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Pobožnosť sv. ruženca: 14³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (K) <i>starý kostol</i>

„Tak ako sa hladný teší z pokrmu, smädný z nápoja a chorý z lôžka, na ktoré ho položia, tak sa radujú duše v očistci a majú účasť na všetkom dobrom, čo sa pre ne robí vo svete.“ (SV. BRIGITA ŠVÉDSKA)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.